

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2012 roku

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wiesław Pędziwiatr (sprawozdawca)
Sędziowie:	SSA Cezariusz Baćkowski SSA Jerzy Skorupka
Protokolant:	Anna Dziurzyńska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Urszuli Piwowarczyk - Strugały

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2012 roku

sprawy **B. K.**

oskarżonego z art. 270 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. i art. 310 § 1 i 2 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k., art. 270 § 1 k.k., art. 310 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. oraz art. 310 § 2 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k., art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k., art. 286 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

M. S. (1)

oskarżonego z art. 270 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. i art. 310 § 1 i 2 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k., art. 310 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. oraz art. 310 § k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora i oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 5 marca 2012 r. sygn. akt III K 135/11

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec B. K. w ten sposób, że:

- 1) podstawę wymiaru kar pozbawienia wolności orzeczonych w pkt. 1 i 2 części rozstrzygającej tego wyroku uzupełnia o przepis art. 60 § 6 pkt 2 k.k.;**
- 2) czyn przypisany w pkt. 3 części rozstrzygającej kwalifikuje z art. 286 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k., a za podstawę wymiaru kary pozbawienia wolności i grzywny przyjmuje art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 k.k.;**
- 3) na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. 4. części rozstrzygającej tego wyroku warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat, a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje B. K. pod dozór kuratora sądowego;**

4) **na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet grzywny orzeczonej w stosunku do B. K. w pkt. 4. części rozstrzygającej tego wyroku zalicza okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 17 grudnia 2008 roku do 27 marca 2009 roku;**

II. zmienia zaskarżony wyrok wobec M. S. (1) w ten sposób, że:

1) **na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. 7. części rozstrzygającej tego wyroku warunkowo zawiesza na okres próby 4 (czterech) lat, a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje M. S. (1) pod dozór kuratora sądowego;**

2) **na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet grzywny i kary pozbawienia wolności orzeczonej w stosunku do M. S. (1) w pkt. 7. zalicza okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 17 grudnia 2008 roku do 27 marca 2009 roku;**

III. w pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do B. K. i M. S. (1) utrzymuje w mocy;

IV. zwalnia B. K. i M. S. (1) od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki związane z tą częścią postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Kędzierzynie Koźlu oskarżył B. K. o to, że:

I. W dniu 12 listopada 2008r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim podrobieniu przez B. K. umowy sprzedaży akcji oraz umowy nieodpłatnego zbycia akcji na nazwiska:

- K. R. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 50 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...),

- S. (...) oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 95 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...),

- J. K. (1) oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 80 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- R. W. (1) oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 160 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- B. P. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 95 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- G. H. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 50 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- K. J. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 65 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- P. N. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 50 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- B. G. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 80 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- K. D. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 80 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- M. D. (1) oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 50 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- K. K. (1) oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 95 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- K. M. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 50 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...),

- A. K. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 110 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- H. K. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 110 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

uprawnających do otrzymywania środków pieniężnych i stwierdzających uczestnictwo udziałowe w Spółce (...) SA w K., zbył tak podrobione dokumenty, jako autentyczne na rzecz P. R. (1), za pośrednictwem D. O. za kwotę 61 000,00 zł

tj. o przestępstwo z art. 270 §1 kk, art. 286 §1 kk i art. 310 §1 i 2 kk przy zast. art. 11 §2 kk

II. W dniu 17 grudnia 2008 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim podrobieniu przez B. K. trzech egzemplarzy umowy sprzedaży akcji oraz umowy nieodpłatnego zbycia akcji, na nazwiska:

- J. Z., oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 160 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- R. W. (2), oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 160 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii A (...)

- S. S., oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 160 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- A. (...), oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 160 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...),

- K. (...), oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 160 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- S. S. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 110 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- U. R. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 160 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- A. R. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 65 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- H. (...) oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 95 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- M. D. (2) oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 110 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- F. B. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 110 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

uprawnających do otrzymywania środków pieniężnych i stwierdzających uczestnictwo udziałowe w Spółce (...) SA w K., usiłował zbyć tak podrobione dokumenty jako autentyczne na rzecz P. R. (1), za pośrednictwem D. O. za kwotę 76 850.00 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z powodu zatrzymania przez Policję,

tj. o przest. z art. 270 §1 kk, art. 310 §1 kk i art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk oraz art. 310 §2 kk przy zast. art. 11 §2 kk

III. W dniu 11 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 50 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 50 sztuk akcji po cenie jednostkowej 120 zł od Z. P. za kwotę 6000 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 121 zł i w pozycji kwota łączna 6050 zł oraz podrobił podpis sprzedającego, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przest. z art. 270 §1 kk i art. 286 §1 kk przy zast. art. 11 §2 kk

IV. W dniu 12 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 780 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 65 sztuk akcji po cenie jednostkowej 110 zł od A. W. (1) za kwotę 7150 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 122 zł i w pozycji kwota łączna 7930 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

V. W dniu 12 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 500 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 50 sztuk akcji po cenie jednostkowej 110 zł od B. B. za kwotę 5500 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 120 zł i w pozycji kwota łączna 6000 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przest. z art. 286 §1 kk

VI. W dniu 11 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 110 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 110 sztuk akcji po cenie jednostkowej 120 zł od J. S. za kwotę 13.200 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 122 zł i w pozycji kwota łączna 13.420 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

VII. W dniu 11 czerwca 2008r. w K. woj. (...) jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 550 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 50 sztuk akcji po cenie jednostkowej 110 zł od S. K. (1) za kwotę 5.500 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 121 zł i w pozycji kwota łączna 6.050 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

VIII. W dniu 9 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 480 zł, w ten sposób, na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 160 sztuk akcji po cenie jednostkowej 120 zł od A. W. (2) za kwotę 19.200 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 123 zł i w pozycji kwota łączna 19.680 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

IX. W dniu 17 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 36 zł, w ten sposób że, na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 18 sztuk akcji po cenie jednostkowej 118 zł od G. S. za kwotę 2124 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 120 zł i w pozycji kwota łączna 2160 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

X. W dniu 17 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 760 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 95 sztuk akcji po cenie jednostkowej 115 zł od G. B. za kwotę 10.925 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 123 zł i w pozycji kwota łączna 11.685 zł oraz podrobił podpis sprzedającego, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 270 §1 kk i art. 286 §1 kk przy zast. art. 11 §2 kk

XI. W dniu 17 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 100 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 50 sztuk akcji po cenie jednostkowej 120 zł od K. K. (2), B. S., S. K. (2) za kwotę 6000 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 122 zł i w pozycji kwota łączna 6100 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

XII. W dniu 17 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 760 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 95 sztuk akcji po cenie jednostkowej 115 zł od R. M. za kwotę 10.925 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 123 zł i w pozycji kwota łączna 11.685 zł oraz podrobił podpis sprzedającego, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 270 §1 kk i art. 286 §1 kk przy zast. art. 11 §2 kk

XIII. W dniu 17 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 1600 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 160 sztuk akcji po cenie jednostkowej 113 zł od S. Z. za kwotę 18.080 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 123 zł i w pozycji kwota łączna 19.680 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

XIV. W dniu 17 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 1100 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 110 sztuk akcji po cenie

jednostkowej 113 zł od E. Z. za kwotę 12.430 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 123 zł i w pozycji kwota łączna 13.530 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

XV. W dniu 17 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 845 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 65 sztuk akcji po cenie jednostkowej 110 zł od K. J. za kwotę 7.150 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 123 zł i w pozycji kwota łączna 7995 zł oraz podrobił podpis sprzedającego, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 270 §1 kk i art. 286 §1 kk przy zast. art. 11 §2 kk

XVI. W dniu 17 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 2560 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 160 sztuk akcji po cenie jednostkowej 107 zł od K. J., B. W., M. S. (2), E. M. za kwotę 17.120 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 123 zł i w pozycji kwota łączna 19.680 zł oraz podrobił podpisy sprzedających, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 270 §1 kk i art. 286 §1 kk przy zast. art. 11 §2 kk

XVII. W dniu 17 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 1280 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 160 sztuk akcji po cenie jednostkowej 115 zł od J. U. za kwotę 18.400 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 123 zł i w pozycji kwota łączna 19.680 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

XVIII. W dniu 17 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 560 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 80 sztuk akcji po cenie jednostkowej 115 zł od J. H. za kwotę 9.200 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 122 zł i w pozycji kwota łączna 9.760 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

XIX. W dniu 24 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 800 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 160 sztuk akcji po cenie jednostkowej 115 zł od H. W. za kwotę 18.400 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 120 zł i w pozycji kwota łączna 19.200 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

XX. W dniu 24 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 800 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 160 sztuk akcji po cenie jednostkowej 115 zł od M. P. za kwotę 18.400 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 120 zł i w pozycji kwota łączna 19.200 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

XXI. W dniu 24 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 1.280 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 160 sztuk akcji po cenie jednostkowej 115 zł od H. S. za kwotę 18.400 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 123 zł i w pozycji kwota łączna 19.680 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

XXII. W dniu 24 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 400 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 80 sztuk akcji po cenie jednostkowej 115 zł od G. D. za kwotę 9.200 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 120 zł i w pozycji kwota łączna 9.600 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

XXIII. W dniu 24 czerwca 2008r. w K. jako pełnomocnik R. K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 1.310 zł, w ten sposób, że na podstawie umowy sprzedaży akcji Zakładów (...) "K." SA o numerach od (...) dokonał zakupu 110 sztuk akcji po cenie jednostkowej 109 zł od J. K. (2) za kwotę 12.000 zł, po czym wypełnił wyżej wymienioną umowę kupna akcji w pozycji cena jednostkowa na kwotę 121 zł i w pozycji kwota łączna 13.310 zł, czym działał na szkodę R. K.

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 kk

Natomiast M. S. (1) o to, że:

XXIV. W dniu 12 listopada 2008r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z B. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim podrobieniu przez B. K. umowy sprzedaży akcji oraz umowy nieodpłatnego zbycia akcji na nazwiska:

- K. R. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 50 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...),
- S. (...) oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 95 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...),
- J. K. (1) oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 80 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)
- R. W. (1) oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 160 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)
- B. P. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 95 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)
- G. H. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 50 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)
- K. J. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 65 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)
- P. N. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 50 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- B. G. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 80 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- K. D. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 80 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- M. D. (1) oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 50 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- K. K. (1) oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 95 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- K. M. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 50 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...),

- A. K. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 110 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- H. K. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 110 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

uprawnających do otrzymywania środków pieniężnych i stwierdzających uczestnictwo udziałowe w Spółce (...) SA w K., zbył tak podrobione dokumenty, jako autentyczne na rzecz P. R. (1), za pośrednictwem D. O. za kwotę 61 000,00 zł

tj. o przestępstwo z art. 270 §1 kk, art. 286 §1 kk i art. 310 §1 i 2 kk przy zast. art. 11 §2 kk

XXV. W dniu 17 grudnia 2008 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z B. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim podrobieniu przez B. K. trzech egzemplarzy umowy sprzedaży akcji oraz umowy nieodpłatnego zbycia akcji, na nazwiska:

- J. Z., oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 160 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- R. W. (2), oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 160 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii A (...)

- S. S., oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 160 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- A. (...), oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 160 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...),

- K. (...), oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 160 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- S. S. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 110 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- U. R. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 160 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- A. R. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 65 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- H. (...) oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 95 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- M. D. (2) oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 110 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

- F. B. oraz akcji Spółki Zakładów (...) SA w K. - odcinek zbiorowy 110 akcji zwykłych imiennych, w pełni opłaconych, serii (...)

uprawnających do otrzymywania środków pieniężnych i stwierdzających uczestnictwo udziałowe w Spółce (...) SA w K., usiłował zbyć tak podrobione dokumenty jako autentyczne na rzecz P. R. (1), za pośrednictwem D. O. za kwotę 76 850.00 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z powodu zatrzymania przez Policję,

tj. o przestępstwo z art. 270 §1 kk, art. 310 §1 kk i art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk oraz art. 310 §2 kk przy zast. art. 11 §2 kk.

Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 5 marca 2012 roku w sprawie III K 135/11, orzekł, że:

1. oskarżonego B. K. uznaje za winnego zarzutu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż ustala że oskarżony ten działał w okresie od początku listopada 2008r. do dnia 12 listopada 2008r., w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, dokonując samodzielnie podrobienia umów nieodpłatnego zbycia akcji, umów sprzedaży akcji, odcinków zbiorowych akcji zwykłych imiennych, po czym działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym M. S. (1) wprowadził do obrotu tak podrobione dokumenty w ten sposób, iż wprowadzając w błąd D. O., działającego na rzecz P. R. (1), co do tożsamości pośrednika oraz autentyczności dokumentów, zbył akcje których dotyczyły wyżej wymienione dokumenty na rzecz P. R. (1), doprowadzając tym samym pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 61.000 zł tj. przestępstwa z art. 310 § 1 i 2 k.k., art. 286 §1 k.k., art. 270 § 1 k.k. w zw. z . art. 11 § 2 k.k. w zw.z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 310 § 1 k.k. przy zast. art. 60 § 2 pkt 1 k.k., art. 33 § 2 k.k. i art. 11 § 3 k.k. wymierza karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 50 zł,

2. oskarżonego B. K. uznaje za winnego zarzutu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż ustala że oskarżony ten działał w okresie od około 9 grudnia 2008r. do dnia 17 grudnia 2008r., w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, dokonując samodzielnie podrobienia umów nieodpłatnego zbycia akcji, umów sprzedaży akcji, odcinków zbiorowych akcji zwykłych imiennych, oświadczeń - pokwitowań, po czym działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym M. S. (1) usiłował wprowadzić do obrotu tak podrobione dokumenty w ten sposób, iż usiłując wprowadzić w błąd D. O., działającego na rzecz P. R. (2), co do autentyczności dokumentów, usiłował zbyć akcje których dotyczyły wyżej wymienione dokumenty na rzecz P. R. (1), w celu doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 76.850 zł, nie uświadamiając sobie iż dokonanie jest niemożliwe z uwagi na to, iż D. O. i P. R. (1) mieli świadomość, iż mające być im dostarczone wyżej wymienione dokumenty są podrobione i nie zamierzali dokonać zapłaty ustalonej ceny tj. przestępstwa z art. 310 § 1 k.k., art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 310 § 2 k.k., art. 270 § 1 k.k., art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 310 § 1 k.k. przy zast. art. 60 § 1 i 2 k.k. i art. 11 § 3 k.k. wymierza karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. oskarżonego B. K. uznaje za winnego czynów opisanych w pkt od III do XXIII części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż ustala że oskarżony ten działał z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k., art. 33 § 2 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. wymierza karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 50 zł,

4. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczone wobec oskarżonego B. K. kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny łączy i wymierza mu kary łączne: 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 50 zł,

5. oskarżonego M. S. (1) uznaje za winnego zarzutu opisanego w pkt XXIV części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż ustala że oskarżony ten, w okresie od początku listopada 2008r. do 12 listopada 2008r., w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym B. K., wprowadził do obrotu umowy nieodpłatnego zbycia akcji, umowy sprzedaży akcji, odcinki zbiorowe akcji zwykłych imiennych, w ten sposób, iż wprowadzając w błąd D. O., działającego na rzecz P. R. (1), co do tożsamości pośrednika oraz autentyczności dokumentów, zbył akcje których dotyczyły wyżej wymienione dokumenty na rzecz P. R. (1), doprowadzając tym samym pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 61.000 zł tj. przestępstwa z art. 310 § 2 k.k., art. 286 §1 k.k., art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 310 § 2 k.k., art. 33 § 2 k.k. i art. 11 § 3 k.k. wymierza karę 1 (jednego) roku i 4(czterech) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 50 zł,

6. oskarżonego M. S. (1) uznaje za winnego zarzutu opisanego w pkt XXV części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż ustala że oskarżony ten w okresie od około 9 grudnia 2008r. do dnia 17 grudnia 2008r., w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym B. K. usiłował wprowadzić do obrotu umowy nieodpłatnego zbycia akcji, umowy sprzedaży akcji, oświadczenia – pokwitowania, odcinki zbiorowe akcji zwykłych imiennych w ten sposób, iż usiłując wprowadzić w błąd D. O., działającego na rzecz P. R. (2), co do autentyczności dokumentów, usiłował zbyć akcje których dotyczyły wyżej wymienione dokumenty na rzecz P. R. (1), w celu doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 76.850 zł, nie uświadamiając sobie, iż dokonanie jest niemożliwe z uwagi na to, iż D. O. i P. R. (1) mieli świadomość, iż mające być im dostarczone wyżej wymienione dokumenty są podrobione i nie zamierzali dokonać zapłaty ustalonej ceny tj. przestępstwa z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 310 § 2 k.k., art. 270 § 1 k.k., art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. , art. 310 § 2 k.k. przy zast. art. 11 § 3 k.k. wymierza karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

7. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego M. S. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

8. na podstawie art.63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zalicza: oskarżonemu B. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 17 grudnia 2008r. do 27 marca 2009r., oskarżonemu M. S. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 17 grudnia 2008r. do 27 marca 2009r.

9. na podstawie art. 316 § 1 k.k. i art. 44 § 1 i 2 k.k. orzeka wobec oskarżonych B. K. i M. S. (1) przepadek dowodów rzeczowych w postaci:

- komputera monitora A. (...)(...), karty pamięci (...), telefonu N. (...) z kartą sim (...), drukarki Laser J. (...)/ (...), klawiatury komputerowej model (...) z logo A., myszy komputerowej koloru białego model No (...), kabla jasnego komputerowego, urządzenia technicznego H. (...) in One (...) z zasilaczem SN (...) z kablem i końcówką USB, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr D.Rz (...) pod poz. 2,3,7,9,11,12,13,17,

- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko K. R. karta 36 , 294a akt sprawy,

- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko S. (...) karta 35, 294b, akt sprawy,

- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko J. K. (1) karta 37, 294c akt sprawy,

- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko R. W.
(1) karta 38, 294n akt sprawy,

- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko B. P.
karta 39, 294d akt sprawy,

- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko G. H.
karta 40 , 294 e akt sprawy,

- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko K. J. karta 41, 294 f akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko P. N. karta 42, 294g akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko B. G., karta 43, 294h akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko K. D. karta 44, 294i kart sprawy,
- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko M. D. (1) karta 45, 294j akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko K. K. (1) karta 46, 294k akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko K. M. karta 47, 294l akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko A. K. karta 48, 294ł akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko H. K. karta 49, 294m akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, oświadczenia - pokwitowania, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko J. Z. karta 57 akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, oświadczenia - pokwitowania, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko R. W. (2) karta 58 akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, oświadczenia - pokwitowania, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko S. S. karta 59 akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, oświadczenia - pokwitowania, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko A. (...) karta 60 akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, oświadczenia - pokwitowania, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko K. (...) karta 61 akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, oświadczenia - pokwitowania, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko S. S. karta 62 akt sprawy,

- umów sprzedaży akcji, oświadczenia - pokwitowania, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko U. R. karta 63 akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, oświadczenia - pokwitowania, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko A. R. karta 64 akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, oświadczenia - pokwitowania, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko H. (...) karta 65 akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, oświadczenia - pokwitowania, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko M. D. (2) karta 66 akt sprawy,
- umów sprzedaży akcji, oświadczenia - pokwitowania, umów nieodpłatnego zbycia akcji, odcinka zbiorowego akcji imiennych - na nazwisko F. B. karta 67 akt sprawy,
- odpis księgi akcyjnej karta 73dd akt sprawy,
- odcinek zbiorowy akcji karta 73 e, 642 a akt sprawy,

- druku firmowego karta 642 akt sprawy,

nadto na podstawie art. 44 § 1 i 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego B. K. przepadek dowodów rzeczowych w postaci:

- umów i fragmentów umów na nazwisko R. M. karta 56, 73, 73 a i 73 b akt sprawy,

10. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zarządza zwrot:

- na rzecz M. S. (1) dowodów rzeczowych w postaci: laptopa A. Serial No (...) koloru białego, telefonu N. (...) typ (...) z kartą sim (...), I. 8 GB A. (...) opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz. 1,4,5,

- na rzecz B. K. dowodów rzeczowych w postaci: telefonu I. koloru czarnego 16 GB z karta sim (...), urządzenia marki S. (...), klawiatury komputerowej nr (...), kabla czarnego (...) -07- (...), kabla czarnego z wtyczką 2 bolce, kabla czarnego z wtyczką 2 bolce, urządzenia technicznego Samsung (...)315SN (...) opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz 6,8, 10,14,15,16,18, ogłoszeń – ofert kupna akcji (...) karta 639, 640, 640 a akt sprawy,

- kserokopii pełnomocnictw karta 641 akt sprawy,

- na rzecz G. B. umów sprzedaży karta 508 i 508a akt sprawy,

- na rzecz Z. P. umowy sprzedaży karta 687 akt sprawy,

- na rzecz B. W. umowy sprzedaży karta 751 akt sprawy ,

- na rzecz B. B. umowy sprzedaży karta 575 akt sprawy,

- na rzecz R. M. umowy sprzedaży karta 778 akt sprawy,

- na rzecz (...) S.A. umów sprzedaży karta 836, 836a, 836b,836c,836d akt sprawy,

11. na podstawie art. 231 § 1 k.p.k. nakazuje złożyć do depozytu sądowego dowód rzeczowy w postaci pełnomocnictwa wraz z potwierdzeniem notarialnym karta 643 akt sprawy,

12. na podstawie art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu poniesionych wydatków:

- od oskarżonego B. K. kwotę 26.373,14 zł,

- od oskarżonego M. S. (1) kwotę 651,95 zł,

nadto wymierza opłaty sądowe:

- oskarżonemu B. K. na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych w kwocie 2.300 zł.,

- oskarżonemu M. S. (1) na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych w kwocie 1.300 zł

Z wyrokiem tym nie pogodził się oskarżony B. K..

Jego obrońca na podstawie art. 444 k.p.k. i art. 427 § 1 i 2 k.p.k. zaskarżył wyrok i zarzucił:

1.

1. Obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 424 § 1 pkt. 1 kpk i art. 424 § 2 kpk oraz art. 624 § 1 kpk:

- zdawkowe uzasadnienie niezastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary dla oskarżonego oraz zdawkowe uzasadnienie wymiaru grzywny,

- zasądzenie od oskarżonego B. K. kosztów postępowania,

2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść polegający na

- pominięciu przez Sąd okoliczności istotnych z punktu widzenia właściwości i warunków osobistych oraz zachowania się oskarżonego B. K. po popełnieniu przestępstwa, które miały wpływ na wnioskowanie Sądu co do osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, a w szczególności zapobieżenia jego powrotowi do przestępstwa i w efekcie nieskorzystanie przez Sąd z warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu,

3. Rażąca niewspółmierność kary:

- orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania kary,

- orzeczenie na podstawie art. 33 § 2 kk kar grzywny obok kar pozbawienia wolności, a następnie kary łącznej grzywny obok kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 200 stawek dziennych po 50 zł. każda.

Podnosząc powyższe, wniósł o:

1. 1.

1. poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. 4

2. w pkt. 1 i 3 oraz 4 poprzez niewymierzenie oskarżonemu kar jednostkowych grzywny, a w konsekwencji kary łącznej grzywny,

3. w pkt. 12 zwolnienie B. K. od kosztów postępowania w całości.

Wyrok ten w całości, na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k., zaskarżył również obrońca oskarżonego M. S. (1).

Wyrokowi temu, na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt 3 k.p.k. zarzucił:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść, poprzez przyjęcie, że oskarżony M. S. (1):

1. miał świadomość, że stanowiące przedmiot transakcji z dnia 12 listopada 2008 r. i 17 grudnia 2008 r. akcje, zostały uprzednio sfalszowane przez oskarżonego B. K. – w sytuacji, gdy przyjęciu powyższej tezy sprzeciwiają się wyjaśnienia obu oskarżonych, zaś pozostały materiał dowodowy przedmiotowej sprawy nie zawiera w tym względzie dowodu przeciwnego,

2. czynu opisanego w punkcie XXIV części wstępnej wyroku, którego datę popełnienia Prokurator określił jako dzień 12 listopada 2008 r. dopuścił się w okresie od początku listopada 2008 r. do dnia 12 listopada 2008 r. (w ramach tzw. czynu ciągłego z art. 12 k.k.) – tak w punkcie nr 5 części dyspozytywnej wyroku, podczas gdy transakcja sprzedaży akcji miała miejsce w K. jednego dnia, to jest w dniu 12 listopada 2008 r.,

3. czynu opisanego w punkcie XXV części wstępnej wyroku, którego datę popełnienia Prokurator określił jako dzień 17 grudnia 2008 r. dopuścił się w okresie od około 09 grudnia 2008 r. do dnia 17 grudnia 2008 r. (w ramach tzw. czynu ciągłego z art. 12 k.k.) – tak w punkcie nr 6 części dyspozytywnej wyroku, podczas gdy przypisane przez Sąd nieudolne usiłowanie transakcji sprzedaży akcji miało miejsce w K. jednego dnia, to jest w dniu 17 grudnia 2008 r.;

II. obrazę przepisów prawa materialnego, to jest art. 310 § 2 kk, art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk, poprzez przyjęcie, że oskarżony M. S. (1) wyczerpał kumulatywnie znamiona w/w przestępstw, w sytuacji gdy przypisaniu tych czynów stoi na przeszkodzie całkowity brak po stronie oskarżonego M. S. (1) świadomości odnośnie uprzedniego sfalszowania akcji przez oskarżonego B. K., w efekcie czego oskarżony M. S. (1) nie był również świadomy, jakoby stanowiące przedmiot transakcji z dnia 12 listopada 2008 r. i 17 grudnia 2008 r. akcje, zostały uprzednio sfalszowane przez oskarżonego B. K.;

III. obrazę przepisów prawa materialnego, to jest art. 123 k.k. poprzez przyjęcie, że:

1. czynu opisanego w punkcie XXIV części wstępnej wyroku, którego datę, popełnienia Prokurator określił jako dzień 12 listopada 2008 r., dopuścił się w okresie od początku listopada 2008 r. do dnia 12 listopada 2008 r. (działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru) - tak w punkcie nr 5 części dyspozytywnej wyroku, podczas gdy transakcja sprzedaży akcji miała miejsce w K. jednego dnia, to jest w dniu 12 listopada 2008 r.;

2. czynu opisanego w punkcie XXV części wstępnej wyroku, którego datę popełnienia Prokurator określił jako dzień 17 grudnia 2008 r. dopuścił się w okresie od około 09 grudnia 2008 r. do dnia 17 grudnia 2008 r. (działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru) – tak w punkcie nr 6 części dyspozytywnej wyroku, podczas gdy przypisane przez Sąd nieudolne usiłowanie transakcji sprzedaży akcji miało miejsce w K. jednego dnia, to jest w dniu 17 grudnia 2008 r.;

IV. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a to:

a) przepisu art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, zamiast swobodnej w rozumieniu tego przepisu, oceny materiału dowodowego, wyrażającej się w uznaniu, że oskarżony B. K. złożył wyjaśnienia obciążające oskarżonego M. S. (1) sprawstwem przypisanych mu w sprawie niniejszej występków, podczas gdy wnikliwa lektura tychże wyjaśnień nie pozwala na przyjęcie tego rodzaju tezy;

b) przepisu art. 424 § 1 pkt. 1 poprzez:

- brak jakiegokolwiek wyjaśnienia okoliczności faktycznych, które legły u podstaw dokonanej przez Sąd modyfikacji w punktach 5 i 6 części dyspozytywnej wyroku czasokresów przypisanych oskarżonemu M. S. (1) przestępstw w stosunku do treści zarzutów nr XXIV i XXV aktu oskarżenia;

- dopuszczenie do wystąpienia sprzeczności pomiędzy treścią pisemnego uzasadnienia wyroku a formułą punktów 1, 2, 5 i 6 części dyspozytywnej zaskarżonego orzeczenia.

Podnosząc powyższe apelujący wniósł o:

zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego M. S. (1) od czynów opisanych punktach XXIV i XXV części wstępnej wyroku, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Rozstrzygnięcia tego nie zaakceptował także Prokurator Rejonowy w Kędzierzynie Koźlu i na podstawie art. 425 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżył go w części dotyczącej oskarżonego B. K..

Na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

- obrazę prawa materialnego – art. 310 § 1 kk, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego B. K. za czyn określony w punkcie 1 części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat przy jednoczesnym zastosowaniu instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, bez powołania w punkcie 1 sentencji tego wyroku przepisu art. 60 § 6 pkt. 2 kk, jako podstawy wymierzenia sankcji za czyn z art. 310 § 1 kk, co w sytuacji zastosowania przez Sąd instancji określonej w art. 60 § 2 pkt.1 kk, powoduje, iż w rzeczywistości kara za ten czyn została orzeczona znacznie poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia,

- obrazę prawa materialnego – art. 310 § 1 i art. 60 § 1 kk, poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego B. K. za czyn określony w punkcie 2 części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 10 miesięcy przy jednoczesnym zastosowaniu instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary i błędnym wskazaniu w tej części sentencji wyroku art. 60 § 1 kk, jako podstawy zastosowania przedmiotowej instytucji – z uwagi na brak przesłanek tamże określonych oraz bez powołania w tym zakresie przepisu art. 60 § 6 pkt. 2 kk, jako podstawy wymierzenia sankcji za czyn z art. 310 § 1 kk, co w sytuacji zastosowania przez Sąd instytucji określonej w art. 60 § 2 pkt. 1 kk, powoduje, iż w rzeczywistości kara za ten czyn została orzeczona znacznie poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia,

- obrazę prawa materialnego – art. 12 kk poprzez jego błędne zastosowanie, polegające na przyjęciu przez Sąd, iż czyny zarzucane oskarżonemu B. K., a określone w punktach od III do XXIII aktu oskarżenia, z uwagi na popełnienie ich w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru stanowią czyn ciągły, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu przy jednoczesnym stwierdzeniu, że wyżej wymienione zachowania nie godzą każdorazowo w to samo dobro prawne, sprzeciwia się takiemu przyjęciu.

Nadto powołując się na treść art. 438 pkt, 1 kpk wyrokowi temu zarzucił:

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to przepisu art. 424 § 2 kpk, polegającą na nie przytoczeniu w uzasadnieniu wyroku wszystkich okoliczności, które Sąd miał na względzie przy wymiarze kary, a w szczególności na całkowitym zaniechaniu odniesienia się do faktu, czy i jakimi szczególnie uzasadnionymi wypadkami, określonymi w art. 60 § 2 kk kierował się Sąd stosując nadzwyczajne złagodzenie kary wobec oskarżonego B. K., co powoduje, iż zapadłe orzeczenie jest niepełne, a brak motywów i dostatecznie sprecyzowanego stanowiska Sądu w zakresie zastosowania przytoczonej wyżej instytucji, nie pozwala na ocenę zasadności tego rodzaju orzeczenia.

Nadto powołując się na treść art. 438 pkt. 4 kpk wyrokowi temu zarzucił:

- rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec B. K. kar jednostkowych oraz łącznej, wyrażającą się w wymierzeniu temu oskarżonemu za zbrodnię określoną w art. 310 § 1 i 2 kk, art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 11 § 2 kk przy zastosowaniu instytucji określonej w art. 60 § 2 kk kary pozbawienia wolności na poziomie jedynie 2 lat, za zbrodnię określoną w art. 310 § 1 kk, art. 13 § 2 kk w zw. z art. 310 § 2 kk, art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk w zw.z art. 12 kk i art. 11 § 2 kk przy zastosowaniu instytucji określonej w art. 60 § 2 kk kary pozbawienia

wolności na minimalnym poziomie 1 roku i 10 miesięcy oraz za przest. z art. 286 § 1 kk i 36art. 270 § 1 kk w zw. z 36art. 11 § 2 kk i 36art. 12 kk kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i kary łącznej przy zastosowaniu pełnej absorpcji w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności – podczas gdy wysoki stopień społecznej szkodliwości tych czynów, rodzaj zarzucanych oskarżonemu przestępstw, wysoka wartość mienia będącego przedmiotem oszustwa wnosząca 61000 zł. wysoka wartość mienia, które oskarżony nieudolnie usiłował przejąć poprzez planowane doprowadzenie pokrzywdzonego do rozporządzenia nim oraz fakt, że oskarżony działał w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu, częściowo wspólnie i w porozumieniu z drugim oskarżonym oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wielość naruszonych dóbr chronionych, a co za tym idzie względy prewencji szczególnej jak i ogólnej, przemawiają za wymierzeniem oskarżonemu kary pozbawienia wolności w znacznie większym wymiarze.

Stawiając te zarzuty apelujący wniósł o uchylenie wyroku w części dotyczącej B. K. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Najdalej idąca jest apelacja obrońcy oskarżonego M. S. (1) i ona zostanie omówiona w pierwszej kolejności.

I. Odnośnie błędnych ustaleń faktycznych oraz obrazy prawa materialnego.

Zasadniczym elementem twierdzenia apelującego jest niezasadne ustalenie występowania świadomości wprowadzania do obrotu sfalszowanych papierów wartościowych w postaci akcji, które oskarżony przekazał w dniu 12 listopada 2008 roku i usiłował przekazać w dniu 17 grudnia 2008 roku D. O..

Nie budzi zastrzeżeń Sądu Apelacyjnego ustalenie poczynione w toku wyrokowania, że M. S. (1) miał świadomość tego, co czyni B. K., a więc, że dokonuje on fałszerstwa papierów wartościowych oraz, że następnie on sam te właśnie sfalszowane papiery wartościowe zbywa. Ustalenia te zostały oparte na wyjaśnieniach B. K. i nie budzą one wątpliwości. W żadnym razie nie da się przyjąć za przekonującą linię obrony, zaprezentowaną w apelacji, iż M. S. (1) nie miał świadomości tego, że dokumenty, które oferował on do sprzedaży D. O. są fałszywe. To, że tak twierdzi M. S. (1) nie przyznając tego faktu, nie może jeszcze oznaczać, że tylko jego wyjaśnienia zasługują na wiarę. Byłoby wynaturzeniem sprawiedliwości, gdyby jej wymiar miał zależeć od tego, do czego sprawca zechce się przyznać. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 5 września 1996 roku w sprawie II AKa 193/96, zamieszczony w Prok.i Pr. 1997/3/18). Przywołane w apelacji okoliczności mogłyby mieć znaczenie gdyby rzeczywiście tylko one zawarte były w wypowiedziach B. K.. Apelujący odwołuje się jednak tylko do części tych wypowiedzi, które czynią jego zarzut pozornie trafny. Należy jednak mieć na uwadze całość zgromadzonego materiału dowodowego, w tym zwłaszcza, jak słusznie zauważa apelujący, wyjaśnienia B. K., nie zaś jedynie fragment tych wypowiedzi, cytowany w apelacji. Analiza tych wypowiedzi uprawniała do wyprowadzenia wniosku, jaki sformułował Sąd Okręgowy. Jeśli bowiem B. K. wyjaśnił, że wpadł na pomysł fałszowania akcji oraz, że pomysłem o dokonaniu fałszowania akcji podzielił się z M. S. (1), a nadto podał, że tylko oni dwaj działali w tej sprawie nikt inny im nie pomógł, i że tylko on zajmował się obróbką komputerową dokumentów, a M. S. (1) wiedział, czym on się zajmuje (k.114 akt) to twierdzenie, o braku świadomości po stronie M. S. (1), co zostało wytworzone przez współoskarżonego nie da się obronić. Połączenie tych wypowiedzi B. K. z jego wyjaśnieniami z k.98 uprawniało Sąd I instancji do ustaleń, którym dał wyraz w wyroku. Oskarżony ten przecież już wówczas relacjonował, że on sam wpadł na pomysł fałszowania akcji i tylko on sam je fałszował, lecz stwierdził nadto, że dalsze czynności wykonywali wspólnie. Jest istotnym także i to, że B. K. swoje wyjaśnienia, do których odwołano się wyżej, potwierdził także w toku konfrontacji z M. S. (1) (k.827). Podobnie kolejne działania obu oskarżonych, na które zwrócił uwagę Sąd I instancji jedynie ugruntowują przekonanie o świadomości M. S. (1) w procederze zbywania fałszywych papierów wartościowych. To przecież, jak ustalił Sąd I instancji, czego zresztą nie kwestionował oskarżony M. S. (1), ten oskarżony kontaktował się z nabywcą akcji, on ustalał termin i miejsce spotkania i to on przekazał nabywcy pierwszą pulę fałszywych akcji i pozostałe dokumenty, ale także fałszywą wizytówkę mającą jakoby zawierać jego dane. Podobnie zachował się przed kolejnym spotkaniem z nabywcą fałszywych akcji. Całość tych działań nakazywała uznanie dopuszczenia się przez oskarżonego przestępstwa współdziałania z B. K..

Jest rzeczą leżącą poza granicami skargi oskarżonego ocena, czy trafnie Sąd I instancji uznał, naruszenie przez M. S. (1) treści art. 310 § 2 k.k. Apelujący podnosi, że Sąd I instancji posługuje się w uzasadnieniu zapisami świadczącymi o współdziałaniu oskarżonych w procederze fałszowania akcji, zarzucając naruszenie art. 424 § 1 pkt 1 k.k. Wobec braku skargi w tym zakresie ze strony oskarżyciela publicznego stawiającego w akcie oskarżenia zarzut współsprawczego zachowania obu oskarżonych w fałszowaniu papierów wartościowych, zbędne są rozważania o współsprawstwie obu oskarżonych, co do naruszenia art. 310 § 1 k.k. bo niczego istotnego w ocenie prawnokarnej ich zachowania nie mogą one zmienić. Wydaje się, jednak, że należy przywołać następującą tezę „Współsprawstwo (art. 18 § 1 k.k.) - od strony przedmiotowej - nawet jeżeli nie musi polegać na realizacji znamion czasownikowych ujętych w opisie typu czynu zabronionego w części szczególnej Kodeksu karnego (lub przepisach karnych innych ustaw), w każdym przypadku wymaga, by sprawca podjął takie zachowanie, które na gruncie przyjętego porozumienia stanowiło konieczny lub bardzo istotny warunek realizacji przez innego współsprawcę znamion czynności wykonawczej ujętych w danym typie czynu zabronionego.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2011 roku, II KK 162/11, OSNKW 2012/3/28). Pogląd ten uwzględniając wypowiedzi B. K. uprawniał do rozważań o współsprawstwie M. S. (1) w realizacji czynów w sposób kwalifikowany w akcie oskarżenia. W chwili obecnej jedynie dla zwrócenia uwagi Sądu I instancji, wobec sprowokowania takiej konieczności treścią apelacji, zajęto się tą kwestią czyniąc to oczywiście jedynie marginalnie.

Apelujący zarzucił także dopuszczenie się błędnych ustaleń przez Sąd I instancji, co do okresu działania oskarżonego, a w konsekwencji niezasadne przyjęcie popełnienia przez M. S. (1) przestępstw w ramach czynów ciągłych. Te zarzuty sformułowane w pkt. II. 2. i 3. pozostają w ścisłym związku z zarzutem oznaczonym jako IV. 1. i 2., a opartym na twierdzeniu o obrazie prawa materialnego tj. art. 12 k.k. Taka treść zarzutów pozwala na ich łączne omówienie.

Na wstępie stwierdzić należy, że Sąd I instancji nie przekroczył granic oskarżenia jak sugeruje w swej skardze apelująca, i był uprawniony do ustaleń, że zachowania, których popełnienie jednego dnia zarzucił oskarżyciel publiczny, zostały popełnione w dłuższym wymiarze czasowym. W żadnym razie nie może być mowy o braku uprawnienia do takich ustaleń. Przedmiotem badań Sądu w toku prowadzonego procesu, ale i powinnością Sądu, jest ustalenie okresu działania sprawców, w jakim czasie doszło do ich przestępczego zachowania, określenie właściwych, bo odpowiadających aktywności kryminalnej oskarżonych ram czasowych i to niezależnie od twierdzeń zawartych w akcie oskarżenia. O tym, czy sąd orzekł w wyroku skazującym w granicach aktu oskarżenia, decyduje tożsamość zdarzenia historycznego zarzucanego w skardze i przypisanego w wyroku. Znaczenie określenia "zdarzenie historyczne" obejmuje opisane w skardze zdarzenie faktyczne. Zdarzenie historyczne to pojęcie o szerszym znaczeniu niż pojęcie "czynu" oskarżonego, polegającego na jego działaniu lub zaniechaniu. Sąd może zatem inaczej, w porównaniu z twierdzeniami oskarżyciela, w akcie oskarżenia dokonać ustaleń w sprawie, nadać inną kwalifikację prawną stosowną do ustalonego stanu faktycznego, który może być niezgodny z twierdzeniami oskarżyciela. Identyczność czynu jest wyłączona, jeżeli w porównywalnych jego określeniach zachodzą tak istotne różnice, że według rozsądnej życiowej oceny nie można ich uznać za określenia tego samego zdarzenia faktycznego. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2011 roku, III KK 366/10, OSNKW 2011/6/51). I tak właśnie stało się w sprawie M. S. (1) i B. K.. Jedyna różnica między zarzutami aktu oskarżenia, a treścią przypisanych oskarżonym czynów jest okres ich przestępczej działalności, natomiast sam sposób ich działania, miejsce tego działania oraz osoba pokrzywdzona ich działaniami nie uległy zmianie. Sąd więc nie dopuścił się wyjścia poza granice oskarżenia.

Apelująca podnosi jednak, że nietrafnie ustalił tenże Sąd czas działania oskarżonego M. S. (1), bowiem on swe akcje z udziałem pokrzywdzonego prowadził w dwa określone jednoznacznie dni. Należy więc przypomnieć oskarżonemu oraz jego obrońcy, że z wyjaśnień B. K. wynika jednoznacznie, iż to właśnie M. S. (1) był tym, który kontaktował się z nabywcą. I to po rozmowie M. S. (1) z nabywcą B. K. podjął decyzję o fałszowaniu akcji, choć, jak ustalił Sąd I instancji na pomysł taki wpadł on wcześniej, a w tym czasie kontakt telefoniczny z nabywcą utrzymywał właśnie M. S. (1) (k.98 i następne). Jeśli przy tym z wypowiedzi tego oskarżonego wynika, że to właśnie M. S. (1) ustalał miejsce spotkania i to on zaoferował nabywcy określoną ilość akcji do kupienia oraz proponował ich cenę, to nie można mieć żadnych wątpliwości co do tego, że przestępcze zachowanie tego oskarżonego ograniczyło się tylko do pojedynczych dni jak określił to prokurator. B. K. wyjaśnił także, odnośnie drugiej transakcji, że P. R. (2) zgłosił chęć zakupu kolejnej partii akcji dokładnie 9 grudnia 2012 roku. Jeśli ustalenia, podobnie jak przy pierwszej transakcji, prowadzone były przez

M. S. (1) to także od tej daty do chwili usiłowania jej finalizacji jego zachowania wyczerpywały znamiona przestępczego działania. Bez błędu więc Sąd I instancji ustalił okres działania obu oskarżonych.

W konsekwencji zarzut błędnych ustaleń nie potwierdził się.

Odnosząc się natomiast do zarzutu obrazy prawa materialnego, który to zarzut apelująca postawiła w pkt. III oraz IV apelacji, na wstępie należy poczynić uwagę ogólną.

Zarzut obrazy prawa materialnego ma rację bytu wyłącznie wówczas, gdy apelujący nie kwestionuje poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych. Naruszenie tego prawa polega bowiem na jego wadliwym zastosowaniu lub też niezastosowaniu do prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, który nie jest kwestionowany przez stronę skarżącą (zob. T. Grzegorzczak, J. Tylman, Polskie postępowanie karne. W-wa 2005, s. 775, a także wyrok SN z dnia 26 lutego 2009 r., WA 3/09, OSNwSK 2009, poz. 566). W innym wypadku zarzut taki należy uznać za przedwczesny. Dopuszcza się jednak podnoszenie go łącznie z zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych, jako zarzutu ewentualnego. Skarżący może bowiem uzasadniać, że nawet w sytuacji, gdy ustalenia faktyczne poczynione przez sąd meriti zostaną uznane przez instancję odwoławczą za prawidłowe, to i tak prawo materialne zostało do nich zastosowane w sposób nieprawidłowy (por. por. P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, t. I. W-wa 2007, s. 660 oraz wyrok SA w Krakowie z dnia 27 listopada 2008 r., II Aka 187/08, KZS 2009 r., z. 2, poz. 37).

Judykatura od dawna ma ugruntowane stanowisko w tym zakresie. Sąd Najwyższy konsekwentnie wyraża pogląd, że nie ma obrazy prawa materialnego, gdy wada orzeczenia jest wynikiem błędnych ustaleń, przyjętych za jego podstawę. Jeżeli autor rewizji kwestionuje przyjętą w wyroku kwalifikację prawną czynu, ponieważ w działaniu oskarżonego dopatruje się innego od przypisanego mu przestępstwa, to podstawą takiej rewizji może być tylko zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 1978 roku, I KR 155/78 OSNPG 1979/3/52, podobnie tenże Sąd w wyroku z dnia 23 lipca 1974 roku w sprawie V KR 212/74, OSNKW 1974/12/233). Nie mniej wymowne jest także stanowisko Sądu Apelacyjnego w Łodzi, według którego „Obraza prawa materialnego zachodzi tylko wtedy, gdy nastąpiła błędna wykładnia danego przepisu, albo został zastosowany przepis niewłaściwy lub pominięto obligatoryjne [rozstrzygnięcie].

Nie ma natomiast obrazy prawa materialnego, gdy wadliwość orzeczenia - przynajmniej w przekonaniu autora środka odwoławczego - jest wynikiem błędnych ustaleń przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia.

Jeżeli więc skarżący kwestionuje przyjętą przez sąd kwalifikację prawną dlatego, że w czynie oskarżonego dopatruje się znamion innego przestępstwa, niż przypisane, bądź w ogóle neguje sprawstwo oskarżonego, to podstawą takiej apelacji może być tylko zarzut błędnych ustaleń faktycznych, określony w art. 438 pkt 3 k.p.k.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 16 stycznia 2002 roku, II Aka 243/01, Prok.i Pr.-wkl. 2004/6/24, KZS 2004/7-8/82).

Uwagi te poczynione zostały w celu uporządkowania granic zaskarżenia w obszarze stawianych zarzutów.

Jeśli więc Sąd Okręgowy dokonujący ustaleń w zakresie świadomości M. S. (1) o dokonywaniu zbycia fałszywych akcji nie popełnił błędu oraz ustalając, że tenże oskarżony działał w czasie wskazanym w części dyspozytywnej wyroku, to także kwalifikując jego zachowania, jako naruszające art. 310 § 2 k.k. (pomijając kolejne) oraz popełnione w ramach art. 12 k.k., co jak wykazano wyżej nie zostało podważone twierdzeniami apelacji, nie obraził treści tych przepisów.

Tym samym także zarzuty stawiane w apelacji nie potwierdziły się.

II. Odnośnie zarzutów obrazy prawa procesowego.

W sytuacji gdy Sąd meriti trafnie i precyzyjnie opisał swój tok rozumowania prowadzący do wniosku, że nie tylko należy odmówić wiary wypowiedziom oskarżonego M. S. (1) lecz wyjaśnił również, dlaczego oparł się na relacjach B. K., zarzut dowolności oceny tych wypowiedzi i niezasadnego na nich oparcia ustaleń w zakresie faktów nie został uznany.

Wbrew twierdzeniom apelującej wnikliwa i dogłębna lektura zwłaszcza pierwszych wypowiedzi B. K., potwierdzonych także w toku konfrontacji z M. S. (1) uprawniała Sąd I Instancji do ustaleń w zakresie świadomości oskarżonego, co do wspólnego działania w popełnieniu przestępstw mu przypisanych. To, że oskarżony twierdzi inaczej nie jest wystarczającym do przyjęcia jego wypowiedzi, jako jedynie prawdziwych. Sąd I instancji dokonał analizy tych wyjaśnień M. S. (1) i był uprawniony do uznania ich za nieodpowiadające prawdzie. Odmienna ocena tych wyjaśnień przez obrońcę i nadawanie im waloru prawdziwości nie jest wystarczającym dla przyjęcia, że dopuszczono się dowolnych ustaleń. Argumentacja Sądu Okręgowego zgodna jest przede wszystkim z regułami poprawnego rozumowania, ale pozostaje także w zgodzie z doświadczeniem życiowym i nie jest sprzeczna z zasadami wiedzy. Motywacja natomiast obrońcy oskarżonego poza twierdzeniem, iż to wyjaśnienia M. S. (1) być powinny podstawą ustaleń, a więc odmienna ocena wartości jego wypowiedzi niczego podważającego ustalenia Sądu nie wnosi i nie przekonała Sądu odwoławczego.

Sąd ten nie tylko wyjaśnił, dlaczego dał wiarę wyjaśnieniom B. K. złożonym w toku śledztwa w jego początkowej fazie, ale podał powody, dla których odmówił wiary jego relacjom z rozprawy. Jeśli przy tym uwzględnione zostały także inne dowody w tym zwłaszcza wypowiedzi P. R. (2), D. O. oraz G. G. to ocena dowodu zasadniczego w tej sprawie w postaci wyjaśnień B. K., ale i kolejnego dowodu w postaci wypowiedzi M. S. (1) przeprowadzona została z wykorzystaniem całokształtu materiału dowodowego istotnego w jej analizie. Przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną prawa procesowego, mieści się, więc w ramach swobodnej oceny dowodów jedynie wtedy, gdy jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu okoliczności, w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy, stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego oraz jest wyczerpująco i logicznie - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2008 roku, V KK 326/07, LEX nr 362203). Sąd Okręgowy w sposób przekonujący wyjaśnił dlaczego odmówił wiarygodności B. K. w odniesieniu do jego wypowiedzi w toku rozprawy o świadomości M. S. (1) co do fałszywości akcji oferowanych do sprzedaży, i argumentacja nie zawiera błędów pozwalających na uznanie, że ustalenie w tym zakresie poczynione zostało w oparciu o dowolną oceną tego dowodu. Powiązanie tych ocen z argumentacją, na którą wskazał Sąd I instancji oraz do której odwołuje się na s.6 apelująca, uprawniało Sąd I instancji do przyjęcia, jako podstawy czynionych ustaleń tej części wypowiedzi B. K., którą tenże Sąd wykorzystał do przypisania M. S. (1) zachowań opisanych w pkt. 5 i 6 części dyspozytywnej wyroku.

Apelująca w dalszej części swej skargi, podnosi – jak napisano – z ostrożności procesowej, że zachowania oskarżonego przy przyjęciu ich popełnienia winny być kwalifikowane, jako ciąg przestępstw, a w konsekwencji powinna być wymierzona oskarżonemu jedna kara, bo spełnione zostały przesłanki art. 91 § 1 k.k. Pogląd ten należy podzielić. Choć zachowania oskarżonych, nie tylko bowiem M. S. (1), w odniesieniu do działania zakończonego w dniu 12 listopada 2008 roku stanowiące czyn dokonany, zaś co do czynu z 17 grudnia 2008 roku zakończone w fazie usiłowania nie pokrywały się kwalifikacjami prawnymi to przecież w judykaturze ale i doktrynie dopuszczalne jest wykorzystanie instytucji sformułowanej w art. 91 § 1 k.k. Przestępstwa popełnione w formie dokonania i usiłowania mogą wchodzić w skład jednego ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 § k.k. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2000 roku, I KZP 17/00, OSNKW 2000/7-8/56, identycznie Sąd Apelacyjny w Katowicach z dnia 30 grudnia 2009 roku, II AKa 324/09, LEX nr 574474, zob. także wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 29 grudnia 2008 roku, II AKa 290/08, KZS 2009/2/51). Sąd Apelacyjny takie stanowisko akceptuje. Mimo tego, nie jest możliwe uznanie, że należy dokonać modyfikacji zaskarżonego wyroku i przyjąć, że oskarżeni dopuścili się ciągu przestępstw. Wbrew bowiem twierdzeniu apelującej, że zmiana taka w toku postępowania odwoławczego byłaby korzystna dla oskarżonego, instytucja ciągu przestępstw choć pozwala wymierzyć sprawcy jedną karę za wielość tożsamo kwalifikowanych zachowań pogarsza sytuację oskarżonego. Jest to wszak instytucja prowadząca do nadzwyczajnego zaostrzenia wymiaru kary wymierzonej sprawcy ciągu przestępstw, skoro pozwala na jej orzeczenie powyżej górnej granicy ustawowego zagrożenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2008 roku, III KK 363/07, Prok.i Pr.-wkł. 2008/11/4).

Taka sytuacja wyklucza uprawnienie apelującej do wystąpienia z takim postulatem, bowiem prowadzi to do naruszenia gravamen i sprzeczna jest z treścią art. 425 § 3 k.p.k. Wobec braku skargi oskarżyciela publicznego w tym zakresie,

choć przecież instytucja z art. 91 § 1 k.k. jest instytucją prawa materialnego i jako taka winna być stosowana przez sąd meriti, bez względu na to, czy znalazła ona zastosowanie w akcie oskarżenia. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 sierpnia 2009 roku, II AKa 123/09, KZS 2010/5/43) Sąd Apelacyjny nie mógł uchylenia tego naprawić.

III. Odnośnie apelacji oskarżyciela publicznego.

Apelacja ta tylko w niewielkim zakresie zasługiwała na uwzględnienie.

W żadnym razie nie mogły zostać uznane za trafne zarzuty obrazy prawa materialnego i naruszenia art. 310 § 1 k.k., jaki postawił skarżący. Na niezasadność tych zarzutów wskazała już uczestnicząca w rozprawie apelacyjnej prokurator. Nie poparła ona w tym zakresie zarzutów zawartych w skardze pisemnej. Jak się wydaje apelujący w głównej mierze zmierzał do wykazania błędu nieprzywołania w toku sporządzania wyroku treści art. 60 § 6 pkt. 2 k.k. określającego reguły wymierzania kary pozbawienia wolności nadzwyczajnie złagodzonej. I z tym zgodzić się należy. Niezrozumiałym jest natomiast zarzut naruszenia art. 310 § 1 k.k. Natomiast, gdy chodzi o brak wyżej już sprecyzowany to niewątpliwie Sąd Okręgowy nie dochował należytej staranności w sporządzeniu tego orzeczenia, jednak nie doszło w związku z tym do orzeczenia kar poniżej ustawowych granic zagrożenia za przypisane oskarżonemu zachowania. Sąd ten wskazał przecież, że swe rozstrzygnięcie oparł o przepis art. 60 § 2 pkt 1 k.k. Przepis ten pozwala dokonać nadzwyczajnego złagodzenia wymiaru kary w szczególności:

1) jeżeli pokrzywdzony pojednał się ze sprawcą, szkoda została naprawiona albo pokrzywdzony i sprawca uzgodnili sposób naprawienia szkody,

W sytuacji, gdy oskarżony uiszczył na rzecz D. O. kwotę, która od niego wyludził, oraz zawarł z nim notarialną ugodę, co do sposobu i terminu regulacji odsetek od tej kwoty wraz z oświadczeniem o poddaniu się egzekucji, a nadto pojednał się z R. K. spełnione zostały przesłanki do nadzwyczajnego złagodzenia kary pozbawienia wolności, tym samym mogła być ona wymierzona poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Jej górna granica winna być ustalona na poziomie 4 lat i 11 miesięcy. Dolna zaś granica tej kary to 1/3 dolnej granicy ustawowego zagrożenia, czyli 1 rok i 8 miesięcy. Skoro wymierzono oskarżonemu karę za pierwszy czyn 2 lat, zaś za drugi 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności to w żadnym razie nie zostały kary te wymierzone poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Brak przepisu w oparciu o który określone winny być granice kary nadzwyczajnie złagodzonej nie jest obrażą tego przepisu lecz niezręcznością redakcyjną i uchybienie takie powinno znaleźć oparcie o art. 428 pkt 2 k.p.k. bowiem nie dochowano wymogu wynikającego z art. 413 § 1 pkt. 6 k.p.k.

Z dalszych rozważań w tym zakresie Sąd Apelacyjny czuje się zwolniony wobec stanowiska przedstawiciela oskarżyciela publicznego w toku rozprawy odwoławczej.

Sąd Apelacyjny nie podzielił także zarzutu obrazy art. 12 k.k. w związku z rozstrzygnięciem, jakie nastąpiło w pkt. 3 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.

Zarzut ten oparto na twierdzeniu, że brak jest tożsamości dobra prawnego, w które skierowane zostały działania oskarżonego. I ten zarzut nie zyskał poparcia uczestniczącego w rozprawie apelacyjnej przedstawiciela prokuratury.

Jest to zrozumiałe, w sytuacji, gdy przecież oskarżony odkąd zorientował się, że może uzyskiwać środki finansowe kosztem swego wuja, działał z identycznym zamiarem uzyskania korzyści ze szkodą dla jego krewnego. To, że w części przypadków wystarczające było dopuszczenie się jedynie naruszenia art. 286 § 1 k.k. w innych zaś działający z identyczną motywacją oskarżony dokonywał także podrabiania dokumentów, co wyczerpywało także znamiona występku z art. 270 § 1 k.k. nie może zmienić jego głównego i podjętego już na wstępie akcji przestępczej zamiaru oszukania R. K. oraz uzyskania w ten sposób korzyści majątkowej. Konstrukcja art. 11 § 2 k.k. może mieć przecież zastosowanie także w odniesieniu do zachowań objętych jednym z góry powziętym zamiarem. Jeśli więc sprawca dąży do osiągnięcia z góry ustalonego celu to niezależnie od ilości naruszonych norm jego zachowanie winno być ocenione, jako, będące wynikiem tego samego zamiaru, jedno przestępstwo, o którym mowa w art. 12 k.k.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny uznał, że właściwą oddającą całą kryminalną zawartość zachowania oskarżonego będzie kwalifikacja, którą wyrażono w pkt. I ppkt. 2) części dyspozytywnej wyroku. Doprowadziło to do zmiany zaskarżonego wyroku uznano bowiem, że możliwe jest naprawienie niepełnej oceny prawnej w tym orzeczeniu wyrażonej.

Należy zgodzić się z twierdzeniami apelacji Prokuratora, że uzasadnienie w zakresie, w jakim wskazuje skarżący dalekie jest od doskonałości, podobnie zresztą w tej części, na którą wskazuje obrońca M. S. (1). Jest to jednak błąd proceduralny, który dla treści rozstrzygnięcia nie miał znaczenia tak istotnego, aby wymagał uchylecia zaskarżonego wyroku.

Jeśli bowiem Sąd I instancji sumarycznie wskazał istotne okoliczności, jakie legły u podstaw wymiaru kar jednostkowych (s. 28 uzasadnienia) to wśród nich występują te, które miały także znaczenie dla nadzwyczajnego złagodzenia kar jednostkowych i były one podstawą dla orzeczenia opartego na treści art. 60 § 2 pkt 1 k.k. Wobec zaś tego, że w odniesieniu do drugiej przypisanej mu zbrodni Sąd I instancji przyjął, że zachowanie to stanowiło, na pewnym jego etapie, usiłowanie nieudolne tym samym także w tym wypadku mógł odwołać się do § 1 art. 60 k.k., w którym mowa jest o możliwości nadzwyczajnego złagodzenia kary w sytuacjach wskazanych w ustawie, a tę wymienia wprost treść art. 14 § 2 k.k. Dalszą zaś podstawą była treść art. 60 § 2 k.k., który przecież tylko przykładowo wymienia okoliczności uprawniające do nadzwyczajnego złagodzenia wymiaru kary. Nie jest to obszar powodów zamknięty i jeśli wziąć pod uwagę okoliczności łagodzące, lecz przede wszystkim wiek oskarżonego, jego dotychczasową drogę życiową, brak negatywnych zachowań w przeszłości to uznać należy, że te szczególne okoliczności w odniesieniu do niego wystąpiły i nawet najniższa kara, a tą przecież jest 5 lat pozbawienia wolności byłaby rażąco surową i niesprawiedliwą. Skoro apelujący kwestionuje trafność ustaleń w zakresie podstaw nadzwyczajnego złagodzenia kary przyjąć należałoby, iż w jego przekonaniu kary za pojedyncze zachowania winny być orzeczone, co najmniej na poziomie dolnej granicy ustawowego zagrożenia za te zachowania. Z taką oceną w żadnym razie nie zgadza się Sąd Apelacyjny, lecz przyjmuje domniemanie słuszności wyroków I instancji, to jest odmawia im swej aprobaty jedynie w razie stwierdzenia, że są (mogą być) niesprawiedliwe. (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 września 2000 roku II AKa 154/00, KZS 2000/10/37).

Trafnie ocenił sytuację B. K. Sąd Okręgowy i słusznie wymierzył oskarżonemu kary z wykorzystaniem instytucji nadzwyczajnego ich złagodzenia.

Rozstrzygnięcia w tym zakresie akceptuje Sąd odwoławczy.

IV. Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego B. K. oraz postulatu obrońcy M. S. (1) w zakresie rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności.

Nie podzielił Sąd apelacyjny stanowiska obrońcy B. K., że doszło do uchybienia w zakresie orzeczonej w stosunku do niego kary grzywny oraz zasądzonych od niego w toku I instancji kosztów sądowych. Prawdą jest, że oskarżony podjął działania zmierzające do naprawienia wyrządzonej szkody. Nie można jednak zapominać o towarzyszącym mu zamiarze bezprawnego osiągnięcia korzyści majątkowej, co w konsekwencji prowadzi do konieczności obciążenia go karą materialną, aby uświadomić mu, że nie tylko niczego nie zyskał, lecz że takie zachowanie pociąga za sobą także dolegliwości finansowe.

Jeśli przy tym to jego własne działania doprowadziły do wydatków związanych z prowadzonym postępowaniem, bowiem to jego działania uruchomiły postępowanie śledcze oraz sądowe, tym samym także i w tym zakresie to on winien je ponieść, nie zaś obciążać będą one wszystkich podatników.

Natomiast Sąd Apelacyjny uznał za zasadną apelację obrońcy oskarżonego, a także drugiego z oskarżonych w zakresie, w jakim domagali się oni warunkowego zawieszenia wykonania kar łącznych pozbawienia wolności. Już na wstępie należy zgodzić się z twierdzeniem obrońcy B. K. o niezasadnym powoływaniu się przy określaniu wymiaru kar na okoliczności, które mogą mieć znacznie dla instytucji odroczenia wykonania kary. W procesie wyrokowania

niedopuszczalne jest odwoływanie się do przesłanek odroczenia wykonania kary, bowiem dla określenia wymiaru kary nie mają one żadnego znaczenia. Wymierzając karę Sąd winien kierować się względami, o jakich mowa jest w rozdziale VI k.k. i tylko tymi, błędem więc było oparcie się o okoliczności, które brane mogą być pod uwagę jedynie w sytuacji gdy kara zostanie już prawomocnie określona.

Wszystkie przywołane w apelacji obrońcy B. K. okoliczności, wzmocnione także argumentacją w odpowiedzi na apelację prokuratora przekonały o potrzebie warunkowego zawieszenia wykonania kary obu oskarżonym, bowiem argumentacja ta odnosi się do nich obu w zakresie, w jakim odwołuje się do młodego wieku oskarżonego, popełnienia przestępstw po raz pierwszy, okazanego żalu i skruchy, braku doświadczenia życiowego oskarżonych mimo ich pełnoletniości w chwili popełnienia przestępstw, ustabilizowanego i zgodnego ze społecznym oczekiwaniem tryb życia po zwolnieniu z aresztowania, wykonywania czynności zawodowych uprawniają do stwierdzenia o podstawach do pozytywnego prognozowania ich dalszego postępowania. Sąd Apelacyjny uwzględnił także i tę okoliczność, że obaj oni byli tymczasowo aresztowani przez długi okres 3 miesięcy, co pozwoliło im poznać dolegliwości pozbawienia wolności i uświadomiło konsekwencje przestępczej działalności oraz skutki dla nich osobiście. Dodatkowo winno to ich mobilizować do właściwego i zgodnego z prawem postępowania. Aby mieć wgląd w ich postępowanie w przyszłości i możliwość reagowania na zachowania sprzeczne z prognozą obecnie wyprowadzoną oddano ich w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Ta okoliczność oraz fakt orzeczonych w stosunku do obu oskarżonych kar grzywny upoważnia do stwierdzenia, że względy na społeczne oddziaływanie kary nie sprzeciwiają się temu orzeczeniu. Tym bardziej, że oskarżeni pracują, co wzmacnia przekonanie, iż na drogę przestępstwa nie powrócą.

Orzekając o warunkowym zawieszeniu wykonania kar pozbawienia wolności wobec obu oskarżonych Sąd Apelacyjny zobowiązany był do zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonych w sprawie na poczet tej kary, która realnie w pierwszej kolejności będzie wykonywana, a tą będą kary grzywny.

Podstawę rozstrzygnięcia o wydatkach poniesionych w postępowaniu odwoławczym stanowił przepis art. 624 § 1 k.p.k. Uznano, iż fakt konieczności dokonania regulacji należności w stosunku do pokrzywdzonych przez B. K. z jednej strony oraz stosunkowo niskich dochodów M. S. (1) z drugiej strony przemawia za takim rozstrzygnięciem.

Wszystkie przytoczone wyżej rozważania doprowadziły Sąd odwoławczy do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.